

Vragen en antwoorden

over:

- *Ontevredenheid met jezelf; destructieve gevoelens (1)*¹
- *Jezelf verwerpen (2)*
- *Echte schuld (3)*
- *Zelfopoffering (4)*
- *Angst voor het naar buiten komen van kwaad in plaats van goed; eigenzinnigheid, trots en angst (5)*
- *Gevolgen van onderdrukking (6)*
- *Geweten (7)*
- *Het ware zelf; relaties (8)*
- *Eigen wil tegenover Gods wil (9)*
- *Tegenstrijdige verlangens (10)*
- *Psychologie vergeleken met Padwerk (11)*

6 september 1963
lezing 116A

"Gegroet, mijn dierbare vrienden. God zegene jullie allen. Gezegend is dit komende werkseizoen. Gezegend is jullie inzet – in het verleden, in het heden en in de toekomst. Welkom terug in een nieuw jaar dat wederom vruchtbaar zal blijken. Ik hoop dat het ieder van jullie een aanzienlijke stap voorwaarts zal brengen.

---

¹ De nummers tussen ( ) verwijzen naar de vragen waarin het onderwerp aan de orde komt.

(n.v.) = niet verstaanbaar (Noot redactie)

Voordat ik jullie vragen over de laatste lezing beantwoord, wil ik een paar woorden zeggen over deze groep, over dit werk, deze specifieke kern die zich al een behoorlijke tijd in een groeiproces bevindt en die door blijft groeien. Hij blijft groeien omdat een groter aantal deelnemers echt volledig bereid is, serieus en betrokken bij hun eigen ontwikkeling; omdat meer mensen in deze groep zich zijn gaan realiseren dat er in dit leven niets belangrijker is dan hun innerlijke ontwikkeling. Als deze innerlijke bereidheid bestaat en er een realistisch accent ligt op wat werkelijk telt in je leven, namelijk jijzelf, je innerlijke zelf, dan moet al het andere automatisch op zijn plaats vallen. Hoe kan je uiterlijke zelf in orde zijn als je je innerlijke zelf verwaarloost? Omdat meer van mijn vrienden het belang hiervan begrijpen, is deze groep werkelijk gezond en wordt hij steeds gezonder.

Echter, ondanks dit algemene plaatje, bestaan er in veel van mijn vrienden nog steeds veel problemen die zij ondanks hun beste intenties en goede wil nog niet kunnen zien. Zoals ik vaak heb aangegeven, zien en zoeken zij eerder iets dat ver weg is dan dat wat zich vlak voor hun neus bevindt: dat wat werkelijk het bestaan van de blokkade aantoont die de vervulling verhindert waar ze naar zoeken. Het is voor de mens misschien moeilijker om te zien wat vlak voor hem ligt, dan om te zoeken naar wat ingewikkeld en verborgen en vergezocht is.

Moge dit nu je motto zijn, want je persoonlijke leven en ook de groei van deze groep - het profijt, de verdere hulp die het voor anderen kan betekenen - hangt af van de mate waarin je dat wat direct vóór je ligt en wat je niet wilt zien, overwint.

Denk over deze woorden na, mijn vrienden. In de komende jaren ben ik hier om ieder van jullie te helpen. Ik smeed jullie, geef het in dit werk niet op, want het is voor je eigen bestwil en die van iedereen om je heen. Veel van jullie medemensen – die je misschien nog niet eens ontmoet hebt – zullen profiteren van jouw groei. Maar deze groei kan niet plaatsvinden als je er niet je volle aandacht aan geeft, wat niet betekent dat je andere activiteiten eronder zouden moeten lijden. Integendeel. Voor hen die dit hebben begrepen: probeer je blik te richten op wat hier en nu voor je ligt. En nu, mijn vrienden, ben ik klaar voor jullie vragen."

Ontevredenheid met jezelf; destructieve gevoelens

VRAAG (1): Ik heb hier de eerste vraag. Kunt u mij helpen wat u zegt te begrijpen? Op pagina 2 van lezing 116² staat dat de mens in zichzelf alle kennis, alle wijsheid, alle vermogens heeft die hij ook maar nodig kan hebben en gebruiken kan om een bevredigend leven te leven. Nu mijn vraag. Hoe kan ik dit begrijpen en deze kwaliteiten ervaren, terwijl ik zo ontevreden ben met mijzelf?

"Zie je, mijn beste vriend, in de mate waarin, zoals je zegt, er bijvoorbeeld ontevredenheid met jezelf of een andere algemene negatieve of destructieve houding bestaat, in die mate is die kern – die goddelijke vonk of het echte zelf, of welke naam je er ook maar aan wilt geven – ontoegankelijk voor je vermogen om dit te ervaren. Deze kern is verborgen, toegedekt. Hij is bedekt met lagen van deze destructieve gevoelens. Daarom kan het moeilijk voor je zijn om zelfs maar te geloven dat al het goede en het juiste en het ware en het liefdevolle in jou bestaat. Wanneer de mens aan God denkt – ook al weet hij dat God in hemzelf is – is zijn idee erover toch altijd naar buiten gericht, omhoog naar de hemel. Hij gelooft niet dat hij het zaad van een goddelijke kwaliteit in zich heeft dat, wanneer hij zich van deze obstakels zou bevrijden, in hem kan werken.

Wanneer je eenmaal beter de aard van je ontevredenheid met jezelf begrijpt, wanneer je eenmaal ziet dat je deze ontevredenheid op een of andere manier koestert, dat je het nodig hebt - erom vraagt vanuit de verkeerde conclusie, namelijk dat je gelooft dat je het nodig hebt - als je dit eenmaal kunt zien, deze waarheid ervaart, dan zul je veel dichter bij dat deel in jezelf komen dat je nu vooralsnog niet kunt begrijpen. Mijn vriend, is het een kwestie van twijfel dat dit alles met name in jezelf bestaat, of gaat dit over een algemene twijfel die je in die richting hebt?"

Jezelf verwerpen

VRAAG (2): Ik zou zeggen dat het een verwerping is – zelfs niet willen accepteren dat het er zou kunnen zijn.

---

² Lezing 116 'Het spirituele centrum bereiken; de strijd tussen lager zelf en opgelegd geweten' (Noot vertaler)

"Goed! Het probleem hier is dat dat je jezelf sterk afwijst en dat je gelooft dat je jezelf moet verwerpen, bijna als een boetedoening: want zou je jezelf niet afwijzen dan zou je het goede én het slechte in jezelf moeten accepteren. Alleen door jezelf in je totaliteit af te wijzen, kun je eraan ontkomen deze twee kanten in jezelf te accepteren. Dit is het probleem dat uit jezelf voorkomt en uit je goddelijke of echte zelf, je hoger zelf. Begrijp je dat?"

Nou ja, ik voel het aan. Het is iets waar we aan zullen werken.

"Het zou raadzaam zijn om specifiek aan deze misvatting, die je natuurlijk alleen kunt vinden wanneer je dit gevoel kunt onderkennen, te werken. Maar zie je, je wilt de zelfverwerping niet opgeven. Je wilt eraan vasthouden. Kun je dat voelen?" (*Ja.*)

"Nou, dat is prachtig. Als je dat kunt voelen, dan zou de volgende vraag zijn: waarom? Misschien kun je in het komende jaar tot afdoende antwoorden komen. Je kunt tot veel meer antwoorden komen, dat kan ik je beloven. Misschien moeten eerst andere antwoorden worden gevonden voordat je een volledig begrip kunt krijgen van het waarom van de noodzaak, de valse noodzaak natuurlijk, om jezelf te verwerpen. Dit zal een nuttige zoektocht in de goede richting zijn."

Echte schuld

VRAAG (3): Hoe zijn boetedoening en berouw hiermee verbonden? Is het negatief of is het opbouwend?

"Wat bedoel je met boetedoening?"

Boetedoening in religieuze zin.

"Wat bedoel je er precies, praktisch gezien, mee?"

Het betekent werkelijk berouw hebben van iets en door gebed of door bepaald onderzoek het kwaad dat is aangedaan goedmaken.

"Ja. Natuurlijk, wanneer dit in een geest van oprechtheid gedaan wordt— en dan gaat het om elk werkelijk kwaad dat anderen is aangedaan door blindheid, onwetendheid, valse concepten die mensen koesteren – moet er een moment komen waarop je je realiseert dat je kwaad hebt aangericht. Dit is allemaal besproken in de lezing over echte schuld tegenover valse schuld – over boetedoening, over goedmaken, over het vereffenen van schuld³. Wanneer dit wordt gedaan met volledige erkenning van de factoren dan is het geen blind gehoorzamen aan voorgeschreven regels. Dan is het geen ritueel. Het zal dan van echte betekenis zijn, zoals ik toen zei. Soms kunnen mensen, vanuit goede bedoelingen en de gretigheid om zich van hun schuldgevoel te bevrijden, het meteen willen goedmaken, maar richten zij met dat snelle goedmaken nog meer kwaad aan. Of het is heel ondoelmatig. Maar wanneer het oprecht is, als er werkelijk helemaal naar gekeken is, wanneer het effect dat het lager zelf op anderen heeft, wordt erkend dan zal de valse schuld en de zelfverwerping oplossen en ruimte maken voor werkelijke vereffening van de schuld.

Waar oprecht berouw is, bestaat een sterke innerlijke wil om te veranderen, om een andere houding aan te nemen, om in de toekomst te voorkomen anderen pijn of kwaad doen doordat je iets doet of nalaat. Dit is niet het geval bij valse schuld. Valse schuld is hetzelfde als zelfverwerping en komt voort uit de angst voor verandering; een verlangen te blijven zoals men is, omdat men bang is dat een verandering het zelf in gevaar kan brengen.

Vandaar dat het zo gemakkelijk is om valse schuld of onoprechte spijt die alles wil laten zoals het is, aan te zien voor oprecht berouw, terwijl echt berouw, echte schuld, opbouwend berouw altijd als sterk element de wens tot verandering bevat. Beantwoordt dit je vraag?

Voor de mens schuilt er altijd gevaar in de uitspraak: "Dit is goed, dit is slecht". Berouw kan, zoals alles, opbouwend zijn en het kan uitermate destructief zijn. Het ligt eraan hoe iemand berouw heeft: wat is de geest ervan? Wat is het motief? Is het slechts het verlangen om toe te geven aan de eigen zelfzucht? Als iemand alleen het juiste wil doen om 'goed' te zijn, is het niet opbouwend.

---

³ Lezing 109 'Geestelijk en emotioneel welzijn door het vergoeden van echte schuld' (Noot vertaler)

Als iemand goed wil zijn in het belang van anderen, om anderen te helpen of om iets te geven, zal er geen angst zijn om het zelf op het spel te zetten. En dat is altijd de reden: het verlangen om het zelf, in dit geval de valse en ondermijnende schuld en wroeging, niet op het spel te zetten, veroorzaakt zelfverwerping."

Zelfopoffering

*VRAAG (4): Mag ik een vraag stellen? Bijvoorbeeld iemand als ik, die een sterke neiging heeft zichzelf op te offeren bij... (n.v.)
Wat kunt u daarover zeggen in verband met angst om ... (n.v.)?*

"Hier is het verband als volgt, mijn lieve vriend. De opoffering die jij je getroost is als een vervanging van jezelf. Ik zal het zo uitleggen: je wilt liever veel ongemak op je nemen - veel meer dan opbouwend of nodig is voor jou of je omgeving - dan dat je geeft van je ware zelf, van jezelf. Omdat je hier zo bang voor bent en je jezelf inhoudt, moet je daarvoor compenseren. Zo probeert je innerlijke zelf, op de verkeerde manier natuurlijk, een evenwicht te creëren. Verkeerd, omdat je jezelf in de verkeerde richting trekt, door aan de ene kant jezelf achter te houden en aan de andere kant te veel van jezelf te geven. Daarom geef je wat niet zo behulpzaam is, en onthoud je datgene van je zelf wat bezielend zou zijn. Begrijp je hier iets van?"

Ja, alleen raak ik in de war: als je alles geeft wat je hebt, inclusief geld en gevoel en alles, wat houd je dan achter?

"Je houdt jezelf achter. Je geeft liever je geld, je tijd, je moeite, je spullen en je zorgen en je neemt lasten op je schouders die niet van jou zijn. Voor je onbewuste psychische leven lijkt dit alles verkieslijker te zijn dan jezelf te laten gaan, te zijn, jezelf te laten kennen en mee te bewegen met de stroom van het leven en je gevoelens, waar je zo bang voor bent, niet tegen te houden. Je beteugelt voortdurend je gevoelens, de angst om de teugels los te laten is zo groot dat je ze stevig in je vuisten houdt; en deze teugels bevatten al je gevoelens, al je emoties. Zouden ze vrij kunnen stromen dan zouden ze jou en anderen vullen met een vibrerende levenskracht. In plaats daarvan geef je wat onnodig is en zelfs niet gegeven zou moeten worden. Nu, je bent niet de enige in deze hachelijke situatie. Dit is van toepassing op veel, heel veel van

mijn vrienden. Het zal zich niet altijd op dezelfde manier manifesteren, maar zelfs voor hen bij wie de zelfopoffering zich niet zo extreem manifesteert als in jouw geval, is het innerlijk hetzelfde.

Je probeert dit inhouden en onthouden van jezelf te compenseren door jezelf te verbergen in vreesachtigheid, in voorzichtigheid, in gebrek aan vertrouwen in het leven, waardoor je innerlijk opgesloten, geblokkeerd en verhard blijft. Dat probeer je op deze manier te compenseren. Begrijp je wat ik zeg?"

Ik begrijp het. Wat u zegt is dat wanneer ik in mijn privé-sessies met deze problemen aan de slag ga ik er, door mijn verkeerde begrip over 'geven', niet uit kom.

"Ja, omdat er een groot gevecht, een grote strijd in jou wordt gevoerd. Mijn advies hier aan jou en aan anderen voor wie dit geldt, is: benader dit niet met het idee dat je moet veranderen en jezelf moet laten gaan. Weet dat je het volste recht hebt om jezelf in bedwang te blijven houden, als je dat wilt, maar wens te zien waaróm. Dit zal je helpen je strijd en je weerstand te verlichten. Voel je niet zo vreselijk slecht omdat je dit doet. Er kan een wereld van verschil zitten tussen voelen dat iets verkeerd is, en voelen dat iets verkeerd is. Iets kan verkeerd zijn in de zin dat het niet opbouwend is en het leven niet waard. Wanneer je herkent dat iets in die zin niet goed is, hoef je jezelf niet te straffen. Maar wanneer *jij* voelt dat je iets verkeerd hebt gedaan, voel je je een misdadiger. Je voelt dat je het recht niet hebt om het bij het verkeerde eind te hebben. Nou, je hebt wel degelijk het recht om het fout te hebben. Je staat op eigen benen. Je bent volwassen en God straft je niet, maar jij straft jezelf. Wanneer je je realiseert dat je het recht hebt om fout te zitten, zal het veel gemakkelijker zijn om de reden te vinden voor deze onbalans, voor het je inhouden, voor het jezelf niet laten kennen, voor het beteugelen van al je emoties, je gevoelens en je vermogen je uit te drukken."

Angst voor het naar buiten komen van kwaad in plaats van goed; eigenzinnigheid, trots en angst

VRAAG (5): Ik heb een vraag. Deze angsten die (n.v.) veroorzaken, kunnen voortkomen uit de angst dat er extreme negatieve emoties naar buiten zullen komen. Met andere woorden, dat niet het goede naar buiten komt, maar het slechte.

"Dat is ook een reden, natuurlijk, maar er zijn ook andere redenen, zoals de angst om gekwetst te worden, de trots om iets te voelen wat misschien niet wordt beantwoord, de eigenzinnigheid die eist dat de innerlijke behoefte en verlangens vervuld moeten worden en de vrees dat dat niet zal gebeuren. Met andere woorden, de drie basisfouten die we lang geleden hebben besproken: trots, eigenzinnigheid en angst⁴. Deze drie spelen hier allemaal een rol in. De angst om negatieve gevoelens naar buiten te laten komen is een aspect hiervan dat wellicht behoort tot het aspect van trots, want waarom is iemand bang om verantwoordelijkheid te nemen voor zijn negatieve emoties? Alleen maar omdat dit het ideaalbeeld van zichzelf verstoort. (n.v.) Dit is hetzelfde. Daar heeft het mee te maken. Je moet 'goed' zijn; je kunt niet erkennen dat je niet zo 'goed' bent."

Gevolgen van onderdrukking

VRAAG (6): Ik voel dat wanneer dit besef daagt er een angst is om te erkennen dat men trots, eigenzinnigheid en een dwingende onderstroom heeft, en daarop volgt automatisch een hele lading van (n.v.) gevoelens van spijt en wroeging en dat is geen berouw. Het is een besef dat al het oordelen over anderen dat men zijn hele leven lang heeft gedaan nu op zichzelf wordt toegepast en dat men door een periode moet waarin dit onder ogen gezien moet worden en de werkelijkheid zien is extreem pijnlijk. Ik denk dat dit zelfs (n.v.) is.

"Dit is een onderdeel van een heel ding. Wat jij, mijn vriend, eerder zei, over de angst voor negatieve emoties en dit wat je nu zegt, is ook deel van de angst die zegt: 'Als ik toesta dat mijn gevoelens aan de oppervlakte van mijn bewustzijn komen, dan verlies ik de controle, dan moet ik ze uitleven, 'wat natuurlijk niet waar is. Of dit nu van toepassing is op iemands negatieve gevoelens of op andere aspecten van het lager zelf, je verliest de controle niet want je bent je bewust van het negatieve gevoel. Maar hetzelfde geldt voor, laten we zeggen, de wens om een bepaalde vervulling te vinden, een instinctmatige vervulling. De persoon gelooft: 'Als ik me er bewust van ben dat ik dit

---

⁴ Lezing 30 'Eigenzinnigheid, trots en angst' (Noot vertaler)

of dat wil en ik kan het misschien niet krijgen, kan dit besef heel pijnlijk zijn, ik kan maar beter onwetend blijven.'

Dit is de verschrikkelijke schade die iemand zichzelf toebrengt, want niets veroorzaakt grotere schade dan onderdrukking. Als je jezelf bewustzijn kunt toestaan waarbij je je realiseert dat je niet aan de negatieve emoties in je hoeft toe te geven of dat je geen onmiddellijke bevrediging van je wensen hoeft te hebben, dan zal het je niet schaden om je bewust te zijn van een verlangen dat niet wordt bevredigd. Het zal je alleen schaden wanneer je deze verlangens onderdrukt of jezelf inhoudt zoals ik net bedoelde. Dan verschuift de onderdrukking, verplaatst zich naar andere niveaus en in de psyche wordt een vreselijke verwarring gecreëerd. Die verwarring is oneindig veel pijnlijker dan het vermogen frustratie te verdragen, of het vermogen de negatieve aspecten in jezelf onder ogen te zien, of het vermogen te verdragen dat je niet zo geweldig bent als je hoopte. Dit is niet echt pijnlijk. Dat verbeeldt je je alleen maar. Je angst gevoelens te ervaren die pijnlijk kunnen zijn, creëert een oneindig grotere pijn, een verwrongen pijn.

De pijn van het besef dat je iemand hebt gekwetst, zoals je net zei, is geen ongezonde pijn. Het is een pijn die je doet groeien wanneer je erdoorheen gaat. Of de pijn van het niet vervuld worden van je behoeften, of de pijn van het besef dat je niet zo 'goed' bent – dit zijn gezonde pijnen wanneer je ze volledig en vierkant onder ogen ziet en er verantwoordelijkheid voor neemt. Zij lossen werkelijk op wanneer je ze volledig doorleeft en erdoorheen gaat.

Maar je angst ervoor, waardoor je al de aspecten die ik net noemde, vermijdt, waardoor je je werkelijke gevoelens onderdrukt en verschuift en verplaatst naar andere niveaus in jezelf, het inhouden, beheersen en achterhouden van jezelf, waardoor je je ware zelf voortdurend in een harnas houdt zodat de vrije organische stroom wordt verstoord, veroorzaakt een constante en vervormende pijn, die je jezelf aan doet.

Als ieder van jullie het komende jaar een klein beetje verder komt in het naar buiten brengen en doorleven van wat nu in je is, wat je werkelijk voelt - elk van deze aspecten: het onvolmaakte van je lagere zelf, de kennelijke pijn van het niet krijgen wat je wilt, en je er toch bewust van zijn dat je het wilt, de pijn van kwaad gedaan hebben,

misschien vooral door het achterhouden van jezelf - zul je merken dat dit allemaal niet half zo pijnlijk is wanneer je het eenmaal beleeft.

Je vlucht weg van het leven – deze uitdrukking heb ik heel vaak gebruikt. Dit is wat dat betekent. Je zult alleen in het positieve leven wanneer je niet terugschrikt voor deze ogenschijnlijke negatieve aspecten van het leven, en dit is waar jullie allen voor wegvluchten – sommigen meer, anderen minder, sommigen in dit opzicht, anderen in een ander opzicht.

Mag ik iets zeggen dat hiermee verband houdt? Ik ben net door deze hele procedure gegaan. Ik was op familiebezoek in Brazilië en ik ging erheen met het overweldigende gevoel: "ik wil hen dit allemaal geven...". Je kent dat gevoel wel, er komt geen gedachte aan te pas. En ik werd met dit alles afgewezen. Ik reageerde weer als het kleine kind dat ik was en ik trok me in mijzelf terug, wat ik van nature doe. Pas toen ik wegging en ergens anders was, voelde ik dit allemaal, en toch zei ik Nee. Ik wist het. Ik voelde het, niet alsof ik in regressie was, maar ik voelde me precies hetzelfde en dat was zo'n grote openbaring voor me. Maar dan komt het schuldgevoel: had ik dat maar geweten toen ik met mijn familie was, dan had ik beter met ze kunnen praten.

"Kijk, hier ook weer, zodra je iets doet, accepteer je jezelf niet."

Nou, het ging wel veel beter, zeg maar.

"Was het een opluchting?"

Ja. Zodra ik het voelde, was ik het me al bewust. Ik voelde dat zij er niets mee te maken hadden.

"Nou, dit kun je ook verwachten. Dit gebeurt ook op het pad, dat je niet onmiddellijk dit besef hebt. Soms heb je het achteraf en het is veel beter om het achteraf te hebben dan helemaal niet. Dat is een prachtig iets."

In feite voelde ik me erdoor opgelucht, en ik dacht dat ik er misschien over kon schrijven, en het proberen.

"Is dit allemaal helder?"

Geweten

VRAAG (7): Houdt dit verband met het geweten, en hoe het geweten een handicap voor ons zelfonderzoek kan zijn?

"Nou, het ligt eraan om welk geweten het gaat. Zoals ik in de vorige lezing heb uitgelegd is er een vals geweten; het opgelegde geweten, de opgelegde moraal die van buiten komt en die al dan niet juiste ideeën heeft. Maar zelfs als de ideeën of regels juist zijn, zijn zij een hindernis omdat zij van buiten komen en jij vasthoudt aan een autoriteit buiten je, in plaats van dat je je eigen innerlijk geweten ontwikkelt. Het innerlijk geweten komt uit jezelf voort waar je heel goed weet wat goed en wat verkeerd is. Soms kan dit in overeenstemming zijn met de regels van buiten en soms kan het helemaal tegengesteld zijn aan die regels. De wereld kan zeggen dat iets helemaal verkeerd is terwijl jij van binnen weet dat het juist is. Maar voordat je de moed hebt om dit innerlijke geweten zelfs maar te laten spreken – en dit kan precies het tegenovergestelde zijn van wat de uiterlijke regel voorschrijft – moet je met jezelf in het reine komen. Dit vreest de mens zo vaak. Hij vreest dat zijn innerlijke geweten, het Godgeweten, zal zeggen dat God misschien iets anders zegt dan de regels voorschrijven. Dit kan een mens in een groot conflict brengen, hij kan onwillig zijn en onterecht bang voor de gevolgen hiervan. Daarom onderdrukt hij het Godgeweten en volgt hij liever het uiterlijke geweten."

Maar zo'n onderdrukking van het Godgeweten lijkt een soort uitroep van protest te zijn, een uitroep van pijn.

"Alleen is deze uitroep ook niet altijd bewust. Wanneer het een bewuste uitroep is dan is de mens al relatief vrij, in ieder geval in dit gebied. Maar er kunnen periodes of gebieden zijn waarin hij erg in de war is en niet weet waarom hij in de war is en dan is de uitroep van zijn innerlijk geweten eigenlijk gericht tegen zijn ontkenning van dit innerlijk geweten en het volgen van de schijnbaar veilige weg van het gehoorzamen van het uiterlijk geweten."

Ik voel dat dit een belangrijke graadmeter is, deze uitroep van protest. Met andere woorden, als je op de een of andere manier plezier hebt in negatieve of verkeerde

emoties dan is die uitroep een bedekking daarvan, maar wanneer die uitroep er is, dan ben je er in ieder geval van bewust dat er iets niet klopt.

"Het is mooi als dat zo is, maar laat je niet misleiden door te denken dat elke keer dat je geen uitroep voelt het noodzakelijkerwijs betekent dat je met je innerlijk geweten in harmonie bent."

Nee, integendeel. Dat is wanneer de negatieve emoties het kunnen bedekken en men daar plezier in heeft.

"Men heeft er plezier in of misschien niet, maar de negatieve emoties bedekken dan het echte geweten, het Godgeweten, en dan volgt men het uiterlijke geweten. Disharmonie, vaagheid, verdoving of een algemeen gevoel van gedeprimeerdheid kan een protestuitroep van het innerlijk geweten zijn, maar de persoon is zich daar niet van bewust. Er is nog steeds veel te ontrafelen en uit de knoop te halen."

Het ware zelf; relaties

VRAAG (8): Ik heb een vraag en ik zou u willen vragen om die te bespreken. Dat is wanneer u zegt: er is geen verschil in waarde tussen jouw echte zelf en dat van de ander...

"Ja. Zie je, het echte zelf is niet gebonden aan stoffelijke materie. Dit kan tot op zekere hoogte door ieder van jullie worden waargenomen, wanneer je bijvoorbeeld opmerkt hoe andere mensen jouw onbewuste motivatie waarnemen en erop reageren. Er staat geen materie in de weg. Nu, het echte zelf is goddelijk en er is geen verdeeldheid: er is geen conflict in waarheid en liefde, zij zijn beide goddelijke manifestaties. Hoewel de individualiteit veelvoudig is, is de basisstructuur, de basis-samenstelling van het echte zelf, als ik deze woorden mag gebruiken, liefde en waarheid en elk mogelijke, voorstelbaar, positief en constructief aspect. En omdat er geen verdeling en geen conflict is, is er geen duisternis. Daarom is elk geschapen wezen één met elk ander geschapen wezen, in hun ware onbelemmerde zelf."

Met andere woorden, betekent dat dat er een liefde is voorbij menselijke wezens?

"Natuurlijk."

Wanneer een persoon een hoog ontwikkeld ware zelf heeft en de ander zich in onwerkelijkheid bevindt, dan is er laten we zeggen een gebrek aan communicatie, tenzij er een lange, hechte relatie is, waar uiteindelijk het goddelijke het neurotische of het onware zelf beïnvloedt. Maar in de feitelijke omgang is die persoon afgesneden van het waarnemen van het echte zelf van de ander. Is dit waar, of is er een niveau waarop ze wel degelijk communiceren?

"Dat hangt ervan af. Je kunt het niet generaliseren. Het hangt erg af van de relatie. Er zijn relaties waar, ondanks het feit dat er een grote innerlijke blokkade bestaat, er toch een dergelijke aantrekkingskracht, een dergelijke affiniteit voor de ander bestaat. Er zijn allerlei soorten karmische aspecten. Er zijn veel aspecten die maken dat een relatie, ondanks de bestaande verstoringen, toch echt is. En er zijn andere gevallen waarin de relatie onecht is. Die relatie op zich heeft dan geen realiteit. Je kunt er dan om verschillende redenen aan vasthouden maar het zou beter zijn om los te laten, om te zien wat er dan wil gebeuren. Wanneer er voortdurend word geduwd en getrokken en gemanipuleerd en de relatie kunstmatig in stand moet worden gehouden, dan is ze niet echt levend. Een relatie die echt is, bestaat zelfs wanneer er in een van de twee of in allebei blokkades bestaan. Dan is er een kans dat het goed komt. Soms wordt dan het ware zelf van beiden aangeraakt en soms de verkalkte, bedekkende lagen. Zelfs de persoon die vrijer is, heeft nog steeds een lager zelf; hij heeft nog steeds zijn problemen. Deze lagen kunnen bij hem net zo goed worden aangeraakt als bij de ander die meer lagen heeft. Niettemin heeft de relatie, als het een echte relatie is, toch een kans."

Eigen wil tegenover Gods wil

VRAAG (9): Terugkomend op eigenzinnigheid, trots en angst: zolang we nog erg in onze eigenzinnigheid, trots en angst zitten, en we er toch proberen achter te komen wat Gods wil is... Kunt u daar iets over zeggen? Want ik ben het laatste anderhalf jaar bezig geweest met het bepalen van wat

Gods wil is. Ik heb gewerkt zoals u ons dat in een van de eerste lezingen heeft aangeraden...

"Mijn beste vriend, in jouw geval raad ik je ten zeerste aan – en dat zal misschien vreemd klinken uit mijn mond – stel eerst vast wat je eigen wil voordat je probeert te bepalen wat Gods wil is. Je weet op dit moment niet eens wat je zelf wilt. Je hebt, door de angst zoals we die eerder bespraken, niet de moed om er verantwoordelijkheid voor te nemen. De reden waarom je zo fanatiek Gods wil probeert te vinden, is juist omdat je niet wilt weten wat jij zelf wilt. Dat is de reden waarom je Gods wil niet kunt vinden. Ik garandeer je, je zult Gods wil vinden nadat je werkelijk je eigen wil leert kennen of begrijpt hoe gespleten die is, en je je eigen gespleten wil in vrede accepteert."

Bedoelt u mijn innerlijke wil of mijn zelf-wil?

"Allebei! Allemaal! Zie je, je kunt niet (n.v.) van God maken in plaats van jezelf. Je moet eerst jezelf worden. De mens maakt altijd de vergissing te denken dat God één iets is, en dat hijzelf iets anders is. Je moet jezelf vinden, vóór je God kunt vinden. Jij hebt jezelf nog niet gevonden, dus vergeet Gods wil nu maar even. Het is Gods wil dat jij jezelf vindt, zoals je nu bent, met blinde driften, met onbewuste verdraaiingen, met een gespleten wil die alles wil tegenspreken en niet weet wat hij wil en waarom hij wil wat hij wil. Hier ligt je eigenliefde en het is Gods wil dat je die nu vindt. Je kunt niet vrij worden tenzij je dit doet en dat is Gods wil. Je hoopt dat God tegen jou zegt: 'Doe dit en doe dat' en jou een wil oplegt zonder dat jij weet wat jij wilt. Daarom kan dit niet werken, mijn kind. Begrijp je dat?"

O, dat weet ik wel, maar ik wil een goed en fatsoenlijk mens zijn. Op dit pad wordt gezegd dat we dit werk op vele manieren kunnen doen, dat er elke dag duizend manieren zijn waarop we dit kunnen doen. Maar als het aankomt op de kleine dagelijkse beslissingen zijn we zo gewend om onze eigen wil te gebruiken dat we nooit denken aan wat Gods wil is – nou, dit is verwarrend voor mij, want als je het echt wilt, weten wat Gods wil is...

"Heb je gehoord wat ik net tegen je gezegd heb?"

Ja, ik heb gehoord wat u zei.

"Vind je eigen wil."

Nou, het lijkt me dat nu het grootste verlangen in mij is om in staat te zijn om vast te stellen wat Gods wil is en om naar de bron te gaan van Wat is Uw Wil.

"Vind eerst je wil zoals die nu is, dan zul je Gods wil vinden. Meer kan ik je niet zeggen. Ik heb het hier allemaal gezegd. Misschien moet je dit gedeelte steeds opnieuw horen en het met vrienden over hebben, net zolang tot je begrijpt wat ik tegen je heb gezegd. Je kunt Gods wil niet vinden, tenzij je je eigen wil vindt – wat dat ook inhoudt. Als je nu een (n.v.) van jezelf hebt: "Ik wil moorden. Ik haat. Dit is mijn wil," dan is dit wat je in jezelf dient te erkennen. En dat je een goed mens wilt zijn – heb je zo weinig vertrouwen in jezelf, in het feit dat je in de grond een goed mens bent, dat je je er voortdurend zulke zorgen om moet maken? Accepteer het feit dat er ook een lager zelf in je is en neem daar verantwoordelijkheid voor. Dan zul je werkelijk in staat zijn om het goede mens te zijn dat je in wezen hoe dan ook al bent, zonder die superbezorgdheid die maakt dat je innerlijk de verkeerde kant op rent. Ik heb je deze woorden gegeven die de sleutel voor je zijn. Het is nu aan jou om ze te begrijpen en eerst je eigen wil, jouw behoeften, jouw verlangens, jouw impulsen, jouw neigingen, jouw doelen en jouw richting vast te stellen. Ik beloof je, op die manier zul je werkelijk Gods wil vinden en dit is de enige manier waarop je die zult kunnen vinden. Maar vind eerst je eigen wil."

Tegenstrijdige verlangens

VRAAG (10): Wat moet iemand doen aan het feit dat hij strijdige verlangens heeft die in tegengestelde richtingen gaan?

"Ten eerste, hij kan er alleen maar aan werken, en natuurlijk kan dit niet alleen gedaan worden. Hij dient te erkennen: 'ik wil dit én ik wil dat'. Dan dient hij, door systematisch werk, het diepere niveau van begrip te bereiken, waar hij op een punt komt dat hij ziet: 'Waarom wil ik deze twee dingen? Wat zijn de innerlijke nog onbewuste redenen die mij in twee tegengestelde richtingen drijven?' Zie je, zo'n tegenstrijdig verlangen kan een beperkte uiting zijn van een veel groter en

fundamenteler conflict in de persoonlijkheid. Dit ene tegenstrijdige verlangen kan symbool staan voor een meer basaal conflict in de psyche en het werk op dit pad zal dit aantonen."

Ik denk dat ik er vele ken, veel tegenstrijdige verlangens, maar wat doe je eraan – nadat je ze hebt gevonden, wat doe je dan?

"Nou, dat heb ik net uitgelegd. Heb je iemand met wie je ergens aan werkt, buiten dit?" (Ja.) "Goed, als het bekwame hulp is, zul je op een punt komen waarop je de kern, de reden voor deze tegenstrijdige verlangens vindt. Wat je om te beginnen moet doen om dit conflict op te lossen is je realiseren dat er een reden, een onderliggende gemene deler is die je moet vinden: wat is de reden voor dit conflict of voor deze vele conflicten? En wanneer je de reden vindt, kun je de strijdige verlangens geleidelijk met elkaar verenigen. Dit is de manier."

Wanneer ik me identificeer met een ander mens, waarom heb ik dan het gevoel dat mijn psychische, helderziende krachten 'open' zijn? Ik denk dat ik kan liegen, maar als ik daar in mijzelf met een ander mens ben, dichtbij, dan voel ik me geweldig. Wat is de reden?

"Nou, de reden is dat je je bewust bent van de waarheid, die op dat moment in je overheerst. Met andere woorden, zolang je je niet bewust bent van die identificatie, dan ben je in de war. Zodra je je bewust bent van de verwarring, verdwijnt die."

Maar wat heeft dat met mijn psyche te maken?

"Nou ja, zo werkt het bij jou. Bij anderen kan het op een andere manier gaan. Ieder heeft zijn eigen manier. Jouw open psyche zoals je het noemt, is een vluchtmechanisme, om aan de pijn, de moeilijkheid, of het conflict te ontsnappen. Anderen gebruiken andere vluchtmechanismes. Maar elke vlucht is een manier om iets pijnlijks te vermijden. Wanneer je dit onder ogen ziet, zie je dat er geen reden was om ervan weg te lopen. Je bent je bewust van dat wat er is en daarom hoef je niet langer te ontsnappen, en sluit je psyche zich."

Psychologie vergeleken met Padwerk

VRAAG (11): Ik wil graag meer helderheid over deze passage in lezing 116⁵. Er is hier een passage die ik niet begrijp, maar misschien is het gewoon de verwoording, en als u die opheldert, kan ik het misschien begrijpen.

"Sommige vrienden die dit pad volgen hebben gezegd dat bepaalde facetten van het werk van zelfconfrontatie erg op gewone psychologie lijken. Dit is misschien tot op zekere hoogte waar. Echter, een van de grote verschillen is het duidelijk omschreven, uiteindelijke doel. In de gewone psychologie is het doel om innerlijke conflicten op te lossen zodat je beter functioneert. Zoals ik eerder heb gezegd, kan dit een mens onbedoeld in contact brengen met zijn geestelijke centrum. Maar dit is dan niet een doel op zich. Dat is ons doel juist wel..."

Ik weet niet wat dit is.

"Het doel is om in contact te komen met het echte zelf, dat spirituele centrum, dat hogere zelf of echte zelf, of hoe je het ook noemt. Dat is het doel."

(gaat door met citeren) '...en onderweg lost dit alle problemen op.'

"Wat begrijp je niet?"

Ogenblikje. (gaat door met citeren) 'Op dit pad houd je je net zo min met geloofsovertuigingen, dogma's en leerstellingen bezig als een gewone psycholoog met zijn patiënten.' U bedoelt met de dogma's enzovoort van zijn patiënten? Er staat hier alleen 'met zijn patiënten'.

"Precies, alles. "... dan een gewone psycholoog zich bezig houdt met 'geloofsovertuigingen, dogma's en leerstellingen, wanneer hij werkt met zijn patiënten.'

Wat ik niet begrijp of moeilijk vind om te geloven, wat niet voldoende helder geformuleerd is, is waar het

---

⁵ Hier wordt gesproken over de eerste Amerikaanse versie van lezing 116. In de versies hierna is dit gecorrigeerd. In de Nederlandse vertaling is deze zin iets anders overgekomen. (Noot vertaler)

verschil zit tussen gewone psychologie en dit pad, omdat hier staat dat je door psychoanalyse in contact met je diepste innerlijke zelf kunt komen. Nu zegt u dat dit ook ons doel is, maar hier...

"Maar het verschil is dit: er zijn veel wereldse, seculiere psychologische benaderingen, psychotherapie, psychoanalyse. Zelfs de heel goede negeren helemaal en ontkennen zelfs het bestaan van zo'n innerlijk spiritueel centrum van het hogere zelf van de mens. En toch, wanneer hun techniek, hun benadering, hun methode toereikend en goed is, komen zij het allemaal tegen, ook al wordt het principe ontkend. Het krijgt misschien geen naam. Zij herkennen misschien niet wat het is wat er gebeurt; de vrijheid, de spontaniteit, de innerlijke kennis, de zelfstandigheid, de onafhankelijkheid, het vermogen tot zelfexpressie, de diepe innerlijke zekerheid en kennis, het vermogen lief te hebben – dit alles komt uit het spirituele centrum. Zij komen het tegen, maar weten niet waarom of waarom het optreedt. Terwijl wij hier weten dat dit een doel is. Wij hebben een duidelijk omschreven doel en dat we dit weten maakt het natuurlijk een stuk gemakkelijker, want we weten wat zich wanneer manifesteert en wij weten en kunnen onderscheiden wanneer het hogere zelf zich manifesteert en wanneer het dit niet doet. Dit is een van de vele verschillen. Ik zeg niet dat dit alles is, maar het is een belangrijk verschil en dit is waar ik het over had in de lezing. Hoewel men niet met het spirituele centrum bekend is, kan zoals ik zei, dit doel af en toe toch worden bereikt, ondanks dat men niet rechtstreeks op dit doel afgaat. Maar men stopt heel vaak halverwege, niet wetend dat dit het doel is, en de problemen worden dan slechts half opgelost. De echte integratie, die plaats kan vinden wanneer men helemaal tot de kern gaat, komt dan niet tot stand."

Met andere woorden, wat wij doen, doen wij met volledig bewustzijn, met duidelijke doelen, in plaats van iets dat misschien toevallig toch kan gebeuren? Is dat het?

"Precies! Precies! In het algemeen en tot op de dag van vandaag begrijpt en erkent de menselijke psychologie in het algemeen niet de structuur en de natuur van de mens in al zijn aspecten, het hogere zelf inbegrepen."

Ik zou hier graag iets aan toe willen voegen. Eerder op

de avond spraken wij over licht en duisternis. Wanneer je je problemen oplost en dichterbij je innerlijke kern komt, dan win je aan lichtheid, is dat niet zo? Je raakt iets van de duisternis kwijt. "Ja. Zeker." Duisternis is afgescheidenheid. Licht is eenheid? "Ja, en nog veel meer." Ja, maar ik bedoel, zoals we het vandaag hebben besproken? "Ja." Met andere woorden, iemand die veel van haar problemen heeft opgelost en dichterbij haar innerlijke kern komt, is in staat om op een meer directe manier contact met anderen te hebben. Zij vervult dan het idee van broederschap van de geest, wat meer het licht is, en de duisternis verbreekt het contact met de broederschap van de geest? Klopt dat? "Zeker. Natuurlijk." Dus dit alles kan ongewild ook zo functioneren in de gangbare psychologie maar in het padwerk heeft het meer kans omdat men ervan af weet? Is dat het verschil? Omdat het bewust gebeurt?

"Ja. Goed, dierbare vrienden, ik denk dat ik jullie genoeg heb gegeven, en ik ga nu van jullie heen met een zeer speciale zegen voor jullie allemaal. Een zegen van leven en kracht die je kunt voelen, waarnemen en ervaren, in de mate waarin je je opent voor jezelf en jezelf vrij maakt van blokkades, al is het maar voor dit moment, zodat het je kan vullen met moed en vastberadenheid om door te gaan op dit pad van steeds groter bewustzijn. Niet reikend naar de toekomst, maar strevend naar zijn, zien en accepteren van jezelf en jezelf onder ogen zien zoals je nu bent, want dit is de sleutel. Het is de sleutel tot zijn en dit is in feite zo veel gemakkelijker dan wat jullie allen onbedoeld zo hard nastreven. Wees gezegend, mijn dierbaren, voor nu en voor het hele komende jaar."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1963.

Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'Questions and Answers 116'.

Laatste herziening van de Nederlandse vertaling in 2016.

© Stichting Padwerk Nederland, uitgave 2016.

